

сѫщия уставъ се забранява на землепритехателитѣ, чифликъ-сайбииитѣ безплатно да употребяватъ чифчиитѣ си на своя частна работа, била тя голѣма или малка. Чифчиитѣ били дължни само да закаратъ житото на чифликъ-сайбииитѣ до кѫщитѣ имъ или до пазаря и да имъ работятъ нѣкои земедѣлчески работи на нивята, лозята и градинитѣ. Понеже въ нѣкои чифлици кѫщитѣ били построени отъ чифчиитѣ, а въ други

12.

За наемъ на земята по чифлицитѣ на ѹелия окрѫгъ господаритѣ имать право да взиматъ отъ селянитѣ сѫщото онова, което сѫ взимали и по-прѣди. Спорѣдъ това, селянитѣ христиани по лѣсковскитѣ чифлици, които съятъ нивитѣ съ свое сѣме, съ свои волове и на свои разноски, дължни сѫ да даватъ на господаря за наемъ на земята девето отъ пшеница, ръжъ, ечникъ, овесъ, грахъ, просо, царевица, конопъ заедно съ сѣмето, и най-сетиѣ и отъ всички дребулии и зеленчукъ, които произвеждатъ. Но не ще даватъ нищо отъ дребулийтѣ и зеленчука, който произвеждатъ за свои нужди въ своитѣ градини, които сѫ близу до тѣхнитѣ кѫщи и сѫ оградени съ плеть и хендекъ.

13.

Селянитѣ не могатъ да промѣнятъ нито ливадитѣ, нито нивитѣ на своитѣ бащинии. И който направи такъва промѣна, дълженъ е пъкъ да плаща на господаритѣ девето за наемъ на земята.

14.

За наемъ на земята подъ кѫщата, за гумното и ливадитѣ, всѣка селска кѫща е дължна да сѣе за смѣтка на господаря двадесетъ оки бѣла храна, която господаръ ще ѝ даде.

15.

За наемъ на земята подъ лозята, господаритѣ въ нѣкои чифлици взиматъ по 20 пари на дулюмъ, а нѣкои по 30 и по 40 пари, па и за напрѣдъ да взиматъ по толко безъ никакво повишение, съ туй ограничение, че никой да не взима повече